

Historia til Eid IL Fotball

Fotballen i bygda har utvikla seg enormt, og er i dag ein stor del av Eid. Over 300 aktive spelarar fordelt på 38 påmeldte lag, 60 frivillige og eit A-lag som har kjempa i toppen av 4. divisjon i fleire år. Dette er noko av det idrettslaget består av i dag. Eid Idrettspark, Eid Stadion og Valhall kunstgras er banene fotballen benytter seg av, i tillegg til ein idrettshall som er ein del av idrettsparken. Sporten står godt og stødig på Eid i dag, med i 1863 var det få eidarar som hadde sett ein fotball.

«Dette er ein fotball altså». Året er 1900 eller 1901, det er ein fin vårveld og Martin Myklebust står for mange eidarar sitt første møte med ein fotball. Per 2021 er dette ca 120 år sida. Historia til Eid Idrettslag er allereie godt i gang når vi har komt so langt som til 1900, og det er langt ifrå slutten.

Historia startar med Eids Turnforeining, som hadde skipingsmøte hausten 1862, og vart skipa iløpet av 1863. Denne turnforeininga vart forløparen til Eid IL. Dei neste åra blei mykje av aktiviteten drevet av militæret. Spesielt i forbindelse med 17. mai var det ein del arrangement, og dei gjorde mykje for å halde hjula i gang for turnforeininga. Men det var også lenge der aktiviteten låg nede på slutten av 1800-talet og starten på 1900. Då var det vanleg at eidarane dreiv på sjølv med eigne lag utanfor idrettslaget. Det var først og fremst turn det gjekk i, men også fotball- og skifolket fant fram utstyret på eigen hand. Miljøet innafor fotball var ikkje so mykje å skryte av, men nok til at dei som hadde interesse for det heldt det gåande.

På starten av neste århundre blei ei ny turnforeining skipa, og her var det 40 medlemmar med ifrå starten. Til tross for ny turnforeining var mykje av utandørsidretten fortsatt drevet av bygdefolket utanfor idrettslaget.

Når vi kom til 1900 eller året etter skjedde altso det historiske. Martin Myklebust og fotballen fekk all merksemd frå folket rundt på Grøneflata på eksersisplassen. «Dette er ein fotball altså.» Han fekk kjennskapen til fotball på gymnaset i Bergen, og skulle no vise karane kva han hadde med seg heim. Det vart ein gjennomgang i ti lange og ti breie om reglar, der dei fleste satt igjen med at det er to flokker mot kvarandre, eit felt som skal beskyttast, og at ein fast spelar skal passe på dette feltet. Og sist men ikkje minst: Ikkje ein gang tenk på å

røre ballen med henda. Det var berre å fyre av gårde det ein hadde ved å bruke bein, hovud og bryst. Men henda, det var omtrent dødsstraff.

Fotballen var fortsett ikkje ordentleg organisert, og det var derfor ein del stemner og tilfeldige arrangement fram til 1920-talet. Eit av desse arrangementene var eidarane sin første fotballkamp. Etter at reglane og spelet begynde å sige inn, var dei klare for sin første kamp. Den blei låst av hausten 1902 mot eit lag i Florø.

Eids Fotballklubb blei skipa i 1921. Her vart det noko ueiningheit, som gjorde at ein mindre gjeng starta eit eige lag. Dette laget kalte seg for «Einig», med Gustav Nilsen som kaptein og Erling Totland som kassestyrar. Laget gjorde at interessa for sporten auka, men etter kvart blei denne gjengen oppløyst og kom inn i hovudgruppa.

Eid hadde mange gode sesongar, og spelte ein av dei gode kampene i oktober i 1928, der ein kamp skulle vere mot Høyanger. Med store avstandar mellom laga er ein køyretur på 1 -2 timar vanleg for å spele kamp i dag. For nesten 100 år sida var det 1-2 dagar som var vanleg. For å kome til kampen i Høyanger reiste spelarane kl. 21.00 ein mørk oktoberkveld, i ein liten båt kalt «Knotten». Denne turen tok 5 timar. Å kome seg frå A til B tok ein god del lenger tid i 1928, men dei var so heldige å få motorstopp på å vegen, so då tok det enda lenger tid. Vel framme i Gloppen ca. 02.00 fekk dei nokre få timar søvn, før det var opp og ut av hotellet kl. 06.00. Då skulle dei vidare med lastebil til Høyanger. Kampen skulle starte 15.00, men eidarane kom ikkje fram før ein time etterpå. Stillinga endte 3-1 til Eid, til tross for ein god del trøtte og skada spelarar. Laget kom heim igjen ut på ettermiddagen på mandagen, dagen etter.

I 1946 gjekk fotballklubben inn i Eids Idrettslag som ei undergruppe. Same år på blei det bygd ein idrettsplass på Øyrane. Idrettslaget har hatt ei enorm utvikling med åra, og det har fleire av spelarane òg.

Knut Osnes, Harald Aabrekk og Azar Karadas er tre spelarar som starta karriera med Eids Idrettslag på brystet. Osnes blei fødd i 1922 og blei kalt «Bossen». Han var både trenar og spelar iløpet av karierra. I 1946 debuterte han på landslaget som den første spelaren frå Sogn og Fjordane. Aabrekk blei født i 1956, og har gjennom åra vore innom klubbane Eid, Sogndal, Sandane, Stryn, Tromsø og Brann. Han har vore trenar for dei fleste laga bortsett frå Eid og Sogndal, der han spelte i tillegg til å vere trenar for Sogndal. Karadas blei født i

1981, og etter at karrieren starta i Eid IL har han spelt for Brann, Rosenborg, A-landslaget og Benfica. Han har lagt opp karierra som spelar, men har ifrå 1. januar i år vore trenar for Brann 2.

Fotball er ein sport der laginnsats er viktig, men som også fokuserar på enkeltspelarar. Klubben er stolt av vere eit knutepunkt der unge får muligheten til å utvikle seg både fysisk og psykisk, og det blir spennande å følgje utviklinga til alle spelarar og lag framover. Idrettslaget ønska også alle nye fjes hjerteleg velkomen til Eid IL, ein klubb som byr på fellesskap, aktivitet, meistring, inkludering, og fotballglede for alle!